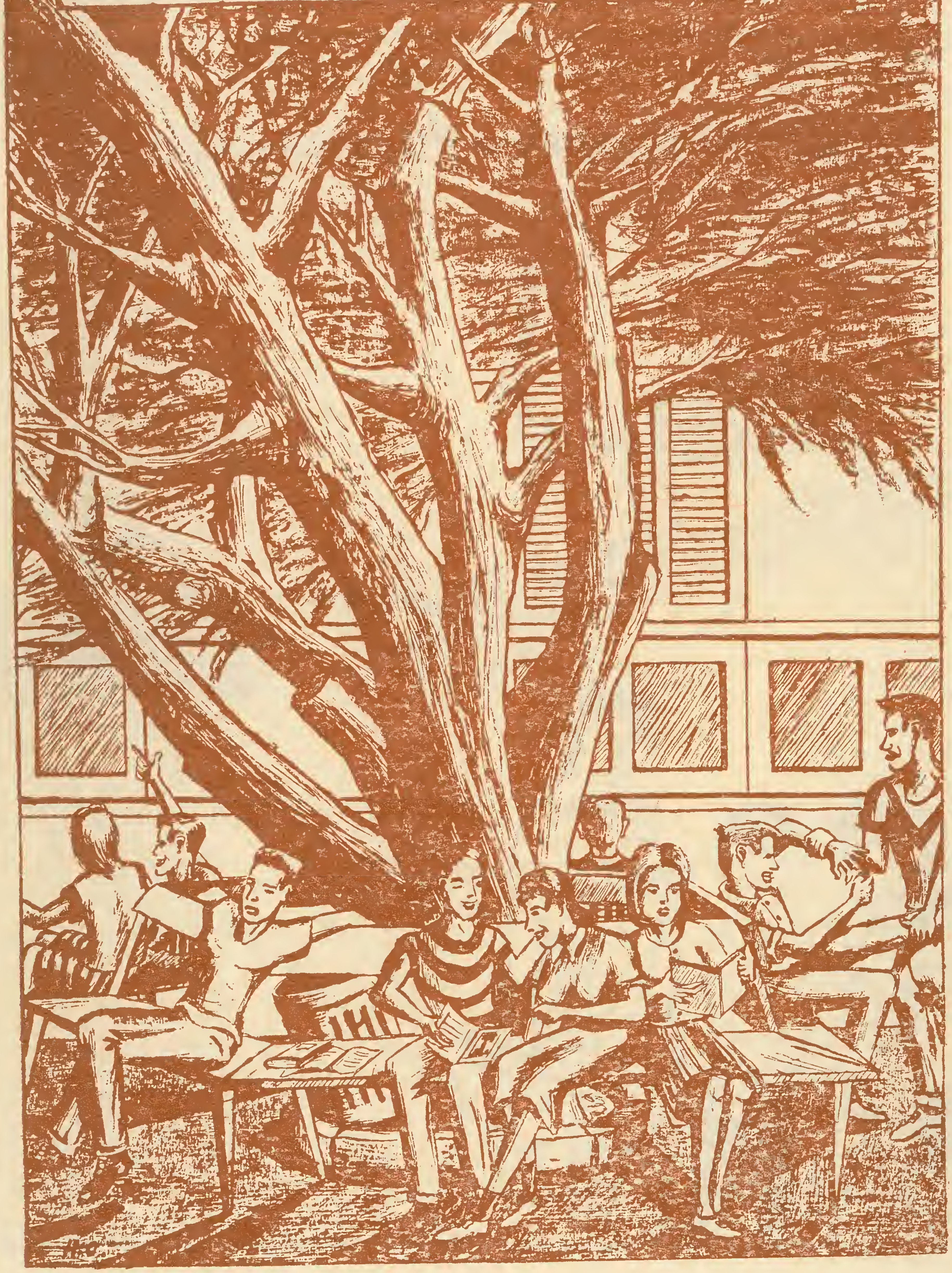
dec 65 CULTUUR EN OPVOEDING

LA SALLE COLLEGE y MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA · R.K. MULO SCHOLEN · NED. ANT.

CORDA!

Pa tur dia di fiesta bo por hanja regalos na

SPRITZER + FUHRMANN

DERDE JAARGANG Nr. 4 DECEMBER 1965

Beste Abonnees, De leerlingen van de zevende, achtste en negende klassen hebben ondertussen zeker al heel wat zuchten van verlichting geslaakt na al die examens...... we hopen dat de RAPPORTEN dan ook stralende gezichten zullen opleveren! Prettige vacantie!

Voor de tiende klassers is dit nog niet weggelegd, daar hen het mondeling tentamen wacht direct na (of liever nog ONDER) de vacantie; er zit dus niets anders op dan onder deze zo zeer verwachte vacantie toch maar door te "blokken". SUCCES!

'n ZALIG KERSTFEEST EN EEN GELUKKIG 1966 WENST DE REDAKTIE

AAN LEERLINGEN, LERAARS EN AAN ALLE OUDERS! (Redaktie)

El Collar

Sin duda Pedro era el hombre más solitario del mundo, hasta el día en que Juana entró en su tiendecilla de curiosidades. "Señor", dijo la niñita, "quiere Ud. hacer el favor de mostrarme esa sarta de de cuentas azules que hay en el escaparate"?

-Para quién las compras?
"Para mi hermana mayor. Ella es quien me cuida. Esta es la primera Navidad que pasamos juntas desde que murió mamá".

-Cuánto dinero traes?
Ella sacó un puñado de céntimos que vertió sobre el mostrador. "Rompí mi alcancía", dijo simplemente. Pedro la miró pensativo. Retiró el collar cuidadosamente. La niña no había visto el precio marcado en la etiqueta.

-Espera un momento, dijo, y se fue a la trastienda. Parecía muy preocupado en algo, porque apenas volviendo la cabeza le preguntó:
-Cómo te llamas? . . . . . "Juanita".

Cuando volvió donde Juanita esperaba traía en mano un paquetito envuelto en hermoso papel escarlata, atado con un lazo de cinta verde.

-Aquí lo tienes, le dijo alargándoselo. Y... cuidado, no lo pierdas en el camino!

- o - o - o -

Cuando la niña se había ido, los recuerdos lo asaltaron. Los cabellos de aquella niña eran rubios como el

trigo maduro; sus ojos, azules como el azul del mar. Y cierta vez.... no hacía mucho tiempo, Pedro había andado enamorado de una muchacha que tenía el cabello así, rubios, y los ojos así, azules..... pero llegó una lluviosa... un camión que patina sobre el pavimento resbaladizo ... una vida que desaparece... y con ella una ilusión que se destroza....

De repente se abrió la puerta de la tienda, y entró precipitadamente una joven.
"Fue esto comprado aquí?
-Sí, en efecto, respondió Pedro con voz suave.
"Y las piedras... son legítimas?"
-Sí, no de muy alta calidad, pero finas.
"Puede usted recordar a quién las vendió?"
-A una pequeña que se llama Juanita.
"Cuánto valen?"

-El precio, respondió Pedro en tono solemne,.... es cosa confidencial entre vendedor y comprador.
"Pero es que Juanita nunca ha dispuesto más de unos céntimos para sus compras. Pues cómo pudo pagarle a usted?"

-Me pagó el precio más alto que nadie hubiera podido ofrecer por ellas; me dio cuanto tenía!
Pedro arreglaba de nuevo el vistoso papel escarlata y hacía otra vez el paquetito.

Se hizo un silencio que llenó la pequeña tienda de curiosidades. En alguna torre lejana una campana comenzó a tañer.... El tañido del esquilón distante, el paquetito sobre el mostrador, el interrogante abierto en los ojos de la muchacha y el sentimiento extraño de renovación que luchaba en el corazón del hombre, todo aquello tomaba forma gracias al amor de una niña.

Pero, qué le indujo a hacer eso.....
El tomó el regalo y se lo ofreció.

-Ya estamos en vísperas de Navidad, dijo, -y por mi desgracia no tengo a quién hacer un regalo.

-No me permitiría usted acompañarla hasta su casa para desearle una Nochebuena muy feliz.....

-o-o-o-o-o-o-o-

Y así, al clamor de muchas campanas y en medio de alegre multitud, Pedro, acompañado de una muchacha cuyo nombre aún no sabía, entró por el amanecer de ese gran día que a todos nos llena de esperanza.

Fr. Henricus.

-o-o-o-o-o-o-o-

FELICES PASCUAS Y UN PROSPERO AÑO NUEVO A TODAS Y TODOS!

OOK DE ARMEN VERWACHTEN IETS ...

IETS EXTRA ...

MET KERSTMIS ....

OP 31 DECEMBER

SPEELT DE "AMICAL"

LOTERIJ. (TELEVISIE)

CUMPRANDO UN RIFA BO ... TA YUDA ... Y POR GANA!

PASCO DI NACIMENTO

Ya solo tabata tira su ultimo rayonan di claridad ariba e ciudad di Betlehem ora un pareja a jega eynan. E pareja tabata cansa y tur caminda nan tabata pidi si nan por hanja un lugar pa descansa. Ma unda nan jega nan tabata hanja e mes un contesta: sea cu ya e lugar tabata yen of cerca otronan cu un cara tan rabiá diciendo: "No stroba nos den nos sonjo, y no tin lugar toch."

Door cu nan tabata pober, ningun hende kier a ofrece nan un lugar pa nan keda. Porfin nan a haya tende: "Un tiki mas leuw di akinan tin un cueba caminda boso por pasa e anochi". E cueba tabata un lugar unda bestianan ta drumi.

Ora nan a bai sosega, Maria a cuminza sinti e promer dolornan; den oranan di madruga Maria a duna luz na un baby masha bunita; nan a lorE den un panja y despues nan a butE den e pesebre, di unda e bestianan ta come.

Na e mesun momento di e nacimento, hende por a tende un himno celestial; tabata e koor di Angelnan cu a cuminza canta na honor di Dios cu a caba di nace como un hende. E Angelnan a bai cerca e wardadornan di carné y a bisanan: "Bai na Betlehem, pasobra aya e yiu di nos Señor a caba di nace.

Nan a bai mes ora y nan a encontra e Ninjo Jesus manera Angelnan a bisa; nan a cai na rudia y a adorEle.

Awor, casi dos mil anja despues..... e hendenan ta contento riba e dia ey: 25 di december; nan ta bishita otro y ta desea nan "BON PASCU".

 Alf. Lambertus 7A LSO

Ook voor hem is het Kerstmis

Het is 24 december. Het is koud en guur weer. Langs de prachtig-verlichte winkels loopt een haveloos jongetje, zo te zien een belhamel uit de armzalige volkswijken. Alles wat hij aan heeft zijn een paar oude versleten schoenen, een vuile gescheurde broek, een oude trui en onder een oude pet komen zijn slordige piekharen tevoorschijn, die in geen maanden geknipt zijn.

Met begerige ogen kijkt hij door de winkelruiten naar binnen. Maar hij weet wel dat niets van al het moois dat hij ziet zijn deel kan worden. Alle mensen die hij op straat ontmoet zijn blij en vrolijk, niemand schenkt aandacht aan de sjofel geklede jongen, die hongerig en verkleumd door de straten zwerft.

Nee, hij heeft niets, niets in deze wereld. Vader noch moeder heeft hij gekend en de oude vrouw, die hem opgevoed heeft, is enige tijd geleden gestorven en zo is hij nu aan zijn lot overgelaten. Het enige waar hij meestal aan moet denken is hoe hij zijn honger zal stillen.

Het wordt nu al laat: veel lichten zijn al uitgegaan. Het jongetje is op het grote kerkplein aangekomen, waar hij rond blijft slenteren. Vroege kerkgangers lopen vlug naar binnen. Hij zou ook wel de kerk binnengegaan zijn. Maar hij durft niet, want hij heeft alleen wat vodden om zijn lijf. Hij gaat in een hoek bij de grote deur zitten in de sneeuw. Hij luistert naar het gelui van de klokken en naar de zachte tonen van het orgel. En daarna slaapt hij in.

"Brr. Wat is het koud weer, bromt een agent,

terwijl hij met de handen op zijn rug over het kerkplein wandelt. "In deze nacht moet ik surveilleren". Hij komt bij de kerkdeur, kijkt naar binnen, naar het altaar, eerbiedig maakt hij een kruisteken, dan loopt hij verder. "Wat ligt daar voor rommel bij de kerk op Kerstmis: een oude pet, een paar oude schoenen!" zegt de agent ontstemd.

Hij schopt er tegen en tot zijn verbazing bewegen de pet, de schoenen en de sneeuwmassa zich. Slaperig wrijft een halfbevroren jongen zich de ogen uit. "Wat doe je hier, jongen?", vraagt de man, "je bent zeker een straatjongen zonder huis en ouders. Kom met me mee naar het bureau".

Daar aangekomen geeft hij de jongen een kop hete koffie en eenplak koek. Daarna vertelt de jongen hem wie hij is en de agent krijgt medelijden met hem. Hij verwent hem en gooit een oude deken over hem heen als hij weer inslaapt.
Zo was het ook voor deze verschoppeling Kerstmis.

(L. S. C.)

M.C. Journaal

23 november: Lekker vrij! Onderwijzersdag. De leerlingen krijgen hun vrije dag, terwijl de onderwijzers wél vrij van school hebben, maar tóch geen vrije dag.

26 november: Een hartelijk proficiat gaat vandaag naar de Heer Hollander. ´s Morgens vroeg huldigen zijn beminde leerlingen hem bij de schooldeur.

2 december: ´s Morgens een film ter ere van Sinterklaas. Na afloop rennen de meisjes hals-over-kop naar "Cactus Inn" om hun geliefde fans "Los Blonder" te verwelkomen. Een "Happy Birthday" gaat naar onze Frère Gerardo.

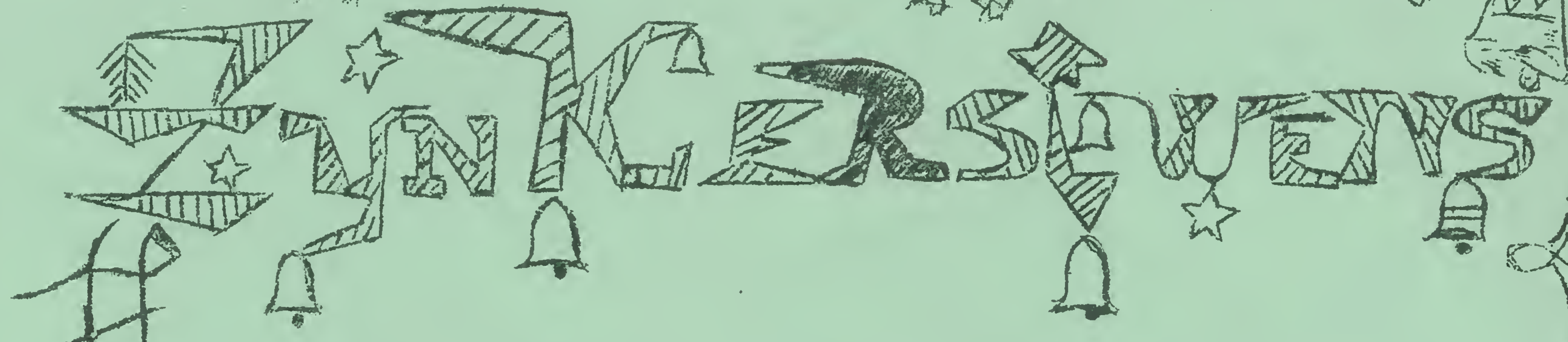
3 december: Dol van blijdschap stappen de Maria Collegianessen de school uit. Dank zij het Sinterklaasfeest krijgen ze een weekend zonder huiswerk. Sinterklaas en zijn knechtjes komen de redactieleden opzoeken en mogen meedoen aan de viering van de verjaardag van Frère Gerardo.

7 december: Voorbereiding op Centrale proefwerken. Nieuwe pennen en potloden worden aangeschaft. Het Kerstrapport moet schitteren!?!?

10 december: Onze penningmeesteres wordt hartelijk gefeliciteerd namens haar collega´s van de redactie.

Att.: KOMAAN, TIENDE KLASSERS, HARD STUDEREN ONDER DE VAKANTIE!

L. S. C.
wishes
The
M C
A Merry Christmas
A Happy New Year

Het is Kerstnacht. In de straten hangt een vredige stilte. Toch is er niet in alle harten vrede. In een pikdonkere kamer staart een verbitterd man naar het plafond. Deze week heeft hij een heftige ruzie met zijn zoon Robert gehad over het wel of niet gaan naar de Kerk in de Kerstnacht. 's Zondags ging hij reeds lang niet meer. "Toe vader", had zijn zoon gesmeekt. "Ik wil het zo graag. U moet niet zo verbitterd zijn. God heeft gewild dat...... ..."
"Hou op" had hij geschreeuwd en hij had zijn zoon naar zijn kamer gestuurd.

Nu woelt hij van de ene zijde op de andere en kan de slaap maar niet vatten. Kan Robert niet begrijpen dat hij zich nog niet kan verzoenen met Gods wil?? Het vorig jaar rukte Hij tijdens een verschrikkelijk ongeluk zijn lieve vrouw en drie kindertjes van hem weg......... Moet hij nu blij zijn dat hij en zijn 15 jarig zoon Robert gespaard bleven.......??

Hij is moe, doodmoe, wil niet meer denken. Hij wil slapen..... slapen...... slapen..............
Het lukt hem niet. De herinneringen bestormen hem en hij kan zich niet verweren. Het zweet gutst hem op het voorhoofd. Dan staat hij op om zijn gloeiend hoofd te laten afkoelen. In het voorbijgaan valt zijn oog op het portret van zijn overleden vrouw, die tijdens haar leven zeer godsdienstig was. Hij staat stil en mompelt terwijl de tranen hem over de wangen stromen: "Vergeef mij, ik kan het niet,.. nog niet..... nog niet.......

Hij laat zich zwaar op zijn bed vallen en weer hoort hij zijn zoon zeggen: "Toe vader, ik wil het zo graag... ....".
Een klop op de deur en zijn zoon staat in de deuropening. "Ben je klaar paps?",fluistert hij. Hij is gekleed en wel. Klaar om de Nachtmis bij te wonen. Nog aarzelt zijn vader, dan staat hij plotseling vermoeid op. "Ga maar vast naar beneden Rob, ik ben zo klaar". Hij ziet de ogen van zijn jongen oplichten en het volgend ogenblik omhelzen vader en zoon elkaar.
Een half uur later zijn ze op weg naar de Kerk......

Elly Burke M. C.

OOK NOG EVENTJES LACHEN.......

Iemand die een psychiatrische inrichting bezoekt, komt in een vertrek waarin een man zit, die zijn oor tegen de wand heeft gedrukt..... en vraagt hem: "Wat doet U daar?"

"Merkwaardig", is het antwoord, "luistert Uzelf maar".

Hij doet het, maar zegt teleurgesteld: "Ik hoor niets."

"Dat is nou het gekke", antwoordt de a nder, "en dat duurt nu al meer dan 14 dagen."

- z - z - z - z -

Bezoeker: Leuke kamer voor de baby.... maar waarom zitten er zo'n lange poten onder het bedje?
De Vader: Dan horen wij het beneden beter, als hij eruit valt.

L. Hernandez M. C.

Que lit Lilie sous les lilas là? ....

GLORIA
Y PAZ NA
BON BO

NA DIOS
HENDE DI
LUNTAD!
Bon Pascu

Mijn Agenda

Op een zaterdagavond nam ik mijn agenda en ik begon hem door te bladeren. Ik kon bijna niets lezen. Er waren streepjes, krulletjes, haakjes, pijltjes enz. Dus van alles en nog wat. Als wij maar één of twee vakken voor de volgende dag hadden, schreef ik alles netjes op. Maar als ik vijf of zes vakken moest opschrijven, dan kwamen er streepjes, krulletjes enz. aan te pas. Soms zag ik een kruisje achter een vak. Dat zou wel betekenen dat ik dit vak al gemaakt had.

Maar heel vaak zag ik: Dit morgen om tien uur maken en dit om half één leren. Als ik op donderdag thuiskwam, wist ik al dat ik een stuk of 6 vakken voor vrijdag moest maken. Dit was al een reden om mijn tas dicht te laten. Maar als ik hem per ongeluk opende, dan begon het geknoei weer. Ik bladerde door en zag: Taal wel gemaakt, maar morgen om tien uur leren. Bij Frans was het hetzelfde liedje. Vervolgens stond er: Engels, dat zal ik wel om half één maken. Spaans wel geleerd, want de volgende dag hadden we proefwerk. En zo kon ik doorgaan met bladeren. Overal zo ongeveer hetzelfde geschreven.

Toen keek ik naar de zaterdagen. In mijn agenda stond bij elke zaterdag: Vrij. Want op die dag hadden we immers geen school. Als er maar "Vrij" had gestaan was het goed geweest. Maar in plaats van "Vrij" stond er "Vrijen". Soms stond er ook nog geschreven: Edith, je bent mijn leven. Ik hou van jou. Tja, ik kon het zelf niet begrijpen, hoe ik nou zó iets kon opschrijven. Want ik wist toen geen raad met mijn tijd. Maar nu wel, namelijk: Een artikeltje schrijven voor "Bao di Kwihi".

N. B. "MULTATULLI" wenst allen een Zalig Kerstfeest en Gelukkig Nieuwjaar.

L. S. C.

= K E R S T M I S =

Het was op een koude winteravond: 24 december; iedereen maakte alles klaar om naar de Mis van twaalf uur te gaan. Maar daar buiten liep een meisje, dat heel armoedig gekleed was. Ze had geen vader en moeder; ze had niemand anders dan .... een hond.

Ze liep wat rond, voelde de koude steeds heviger en ging op een stoep voor een huis zitten. Ook zij dacht over het Kerstfeest.... wat zou ze graag een krib be hebben en een glinsterende kerstboom; bij die gedachte begon ze te huilen.

Ze zag dat iedereen gelukkig was en waarom zij niet? Dat deed haar zo'n pijn, vooral omdat ze het niet kon begrijpen. Toen hoorde ze iemand voor haar stilstaan; door haar tranen heen zag ze een paar heel elegante damesschoenen. Langzaam keek ze op en een dame met een heel vriendelijk gezicht boog zich over haar heen.

Met horten en stoten vertelde het meisje haar droevig verhaal..... en wees met een vingertje dat krom was van de kou op de hond, haar enige bezit.

Ook de dame begon toen te vertellen: ik ben wel rijk, maar heel eenzaam, ik heb ook niema nd, zelfs geen hond die van mij houdt..... "Wil je met mij meegaan, meisje, dan zullen wij met z'n tweetjes "Kerstmis vieren".....

Langs een hoge, glanzende trap gingen ze het mooie huis binnen en hier kreeg het kind nieuwe kleren en ze kreeg zo'n lekk er eten als ze zelfs niet had kunnen dromen.

Toen de klok half twaalf sloeg stapten ze hand in hand naar buiten om naar de nachtmis te gaan; voor beiden was een stille wens in vervulling gegaan.

Raymond S. Fingal 7A LSC

M.A.
extends
Seasons
Greetings
to
La
Salle
Coll

L.S.C. JOURNAAL

<u>19 november:</u> Op school worden de Trupialen druk gefeliciteerd met hun succesvolle "Cecilia-avond".

<u>20 november:</u> Culturele voorstelling: Het Surinaams Kamer Orkest; zal dit het laatste zijn voor de 10de klassers????

<u>22 november:</u> Onze hersens worden tot het uiterste ingespannen voor de Centrale Proefwerken (C.P.) Voor de 10de klassers is dit meteen hun schriftelijk tentamen...Br......

<u>26 november:</u> De "C.P.'s" gelukkig voorbij; echter geen verlichting voor de 10de klassers, want op 5-6-7 januari: Mondeling Tentamen.

<u>27 november:</u> 'n Extra dikke "Bao di Kwihi" no. 3 rolt van de persen, vooral door een berg copie van het vrouwelijk deel van onze abonnees.

<u>1 december:</u> Vlug het huiswerk afmaken en naar de "Caja Grandi"; al doen we niet zoveel Sinterklaas inkopen, we lopen en kijken rond.....

<u>2 december:</u> Niet alleen een grote dag voor Napoleon, maar ook voor onze Moderator fr. Gerardo. Van Harte Gefeliciteerd!

<u>3 december:</u> Sint Nicolaas tracteert de Lasallianen op chocolade en brengt zelfs een bezoek in de redaktiekamer.

Wat zij zeiden:

K.N.V.B. Coach DENIS NEVILLE:

Vroeger voetbalden ze voor hun plezier. Nou is het om de centen te doen en.... het mag geen centje moeite kosten.....

ANTON GEESINK; WERELDKAMPIOEN JUDO, ZWAARGEWICHT:

Alles wat ik mij als "judoka" kan wensen, heb ik gehad.

HEATH: Het is anatomisch moeilijk en altijd een beetje belachelijk ZICHZELF feliciterend op de schouder te slaan.

Min. SUURHOFF: Ja, stop een tijger in Uw tank ..., maar wat helpt dat als er een ezel achter het stuur zit.

Pres. SOEKARNO tot zijn ministers:

Zijn jullie bedonderd!? Jullie moeten je kop niet verliezen! Hou je gezicht en ga terug naar je post!

'n HOGE AMERIKAANSE FUNCTIONARIS:

Ja, Che Guevara is weggestuurd voor een heel bijzondere missie...... Mijn mening is, dat de missie van Guevara één à twee meter onder de grond ligt.

Mhr. ZONJEE: Op "hersens" groeien geen haren.

Pater H. de GREEVE: Verbeter de wereld.. . Begin bij ... J E Z E L F !

Believe it or not

Ik trouwde met een weduwe, die een volwassen dochter had. Mijn vader nu, raakte verliefd op mijn stiefdochter, nadat zijn vrouw gestorven was. Mijn vader trouwde haar en ..... werd zo mijn SCHOONZOON, en..... mijn stiefdochter werd.. mijn MOEDER, want zij was immers de vrouw van mijn vader.

- o - o -

Mijn vrouw kreeg een zoon, die natuurlijk de SCHOONBROER was van mijn vader, en ook MIJN OOM, want hij was de broer van mijn stiefmoeder.

- o - o -

Ook de vrouw vrouw van mijn vader kreeg een zoon, en die was natuurlijk MIJN BROER en tegelijk MIJN KLEINKIND, want hij wa s de zoon van mijn dochter.

- o - o -

- Mijn vrouw was mijn GROOTMOEDER, want zij was de moeder van mijn moeder.

- Ik was tegelijkertijd de ECHTGENOOT en het KLEINKIND van mijn vrouw.

- en ...... als echtgenoot van iemands grootmoeder is zijn grootvader...... Wat???????

- IK BEN MIJN EIGEN GROOTVADER.........

WIJ WENSEN AL ONZE

ADVERTEERDERS

EEN ZALIG

KERSTFEEST EN

GELUKKIG

NIEUWJAAR

WINNAAR:

EFRAIM KELLY 8A LSC

INLEVEREN:

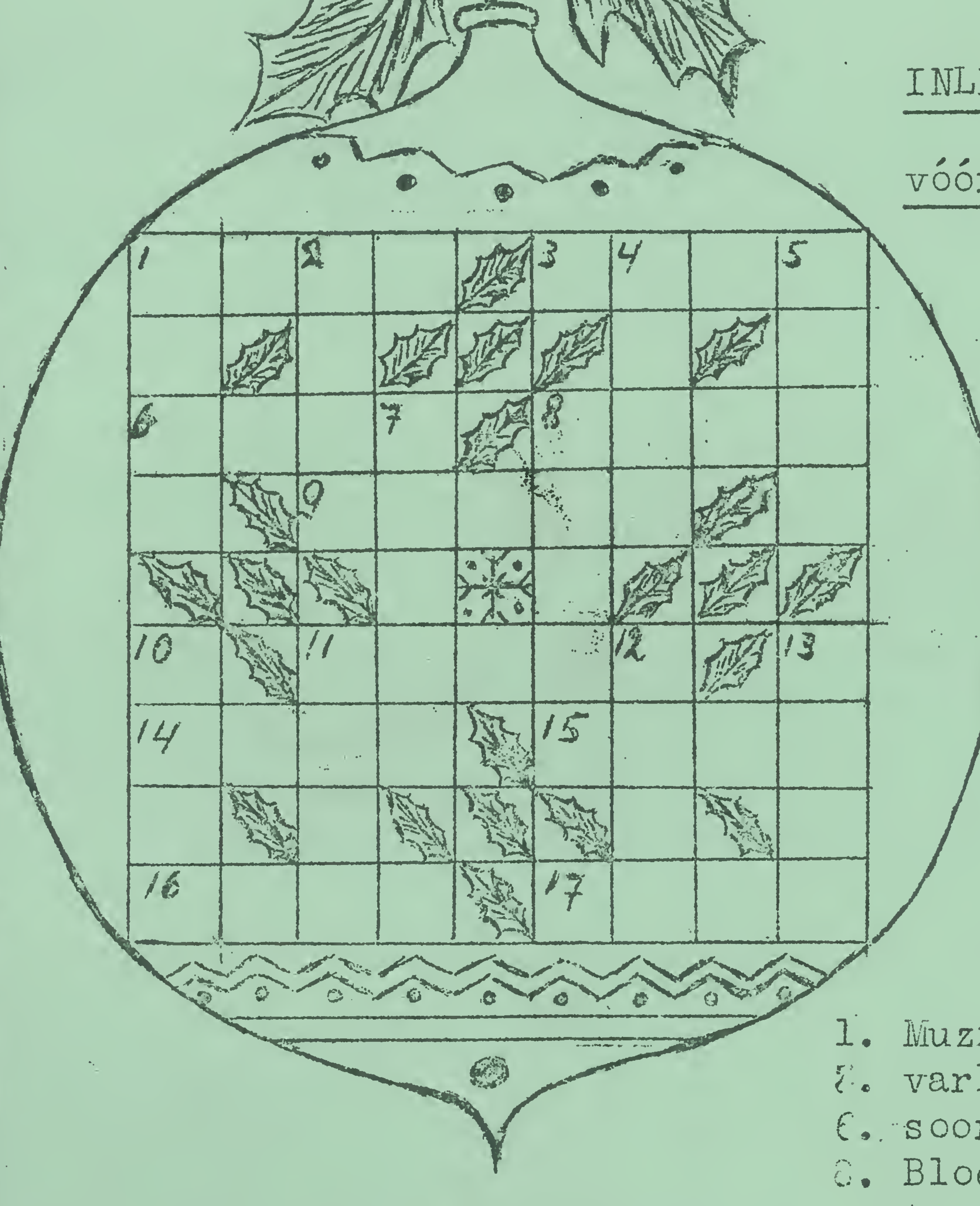
vóór 20 januari 1966

PRIJS:

een

POCKET -

BOEK

HORIZONTAAL:

1. Muziekinstrument.
3. varkensvlees.
6. soort boot.
8. Bloempot.

9. dient om water in te koken. 11. drinkgerei. 14. eindpunt magneet. 15. gordel. 16. oliereservoir. 17. plaats waar veel mensen bij elkaar wonen.

VERTIKAAL: 1. Buisje. 2. Boom. 3. Lange stok. 5. bergplaats. 7. bowlingpin in het Ned. 8. rijgmiddel voor schoenen. 10. spat. 11. een groente. 12. lage begroeiing langs het water. 13. ijzerbewerker.

SONG QUIZ?

OPLOSSING VORIGE MAAND: 1. Help. 2. Don't play with fire.
WINNARES: Diana Croes. 3. Mr. Lonely. 4. King of the road.

INLEVEREN vóór 20 jan. 1966. PRIJS: een langspeelplaat.

